אם התעורר ספק ביחס לעוף, האם הוא חטאת או עולה, וכגון שהתערבה חטאת העוף בעולת העוף — אין להקריבו, אלא ימות, כיון שאין פדיון לעופות.

ב. חובה ונדבה.

הנודב עופות לקרבן יכול להביא רק עולת העוף, לפי שאין קרבן אשם או שלמים בעוף.

חטאת העוף באה רק בתורת קרבן חובה ולא בנדבה. ולכן, רק במקרים שחייבה תורה להביא חטאת העוף, כיולדת וזבה או ככפרה על חטא, ניתן להחיל על עוף שם "חטאת".

יכול אדם לנדוב עוף אחד לעולה או שני עופות או שלש וכן הלאה. אך אם נדר להביא "קן" עופות חייב להביא שני עופות. [ועיין בחידושי הגרי"ז בהלכות מעשה הקרבנות שקרבן "שלם" הוא קרבן של שני עופות דוקא].

וכן המביאים "קן" עופות מחמת חובתם, כגון חוטא או יולדת, הרי הם מביאים שני עופות, ומאותו הסוג בדוקא, שאחד מהם חטאת והשני עולה.

ג. תורים ובני יונה.

קיני חובה ונדבה באים מהתורים, שהם עופות גדולים, או מבני היונה, שהם גוזלי יונה קטנים.

הקן ובו זוג העופות חייב להיות מאותו המין, ואי אפשר להביא קן המורכב מתור אחד ובן יונה אחד.

[לפי רש"י גם קן של שתי עולות הבא בנדבה אינו בא אלא מאותו הסוג, ועיין בחידושי הגרי"ז הנ"ל מהו המקור לדברי רש"י. אך יש חולקים. עיין רש"ש כאן בפרק שלישי].

ד. קביעת הכהן

אם בשעת לקיחת העופות לקרבן לא קבעו להם הבעלים שם חטאת או עולה שוב אין ביכולתם של הבעלים לייחדם לאחר מכן לחטאת או לעולה. אלא הדבר תלוי רק בכהן, שקובע את שמם בעת עשייתם, כאשר את העולה הוא עושה למעלה ואת החטאת הוא עושה למטה.

כמו כן, אם עשה הכהן את אחד העופות שבקן החובה הסתומה לחטאת נקבע בכך שמו של העוף השני **מיד**, בלי עשיית הכהן, לעולה. וכן להיפך, אם עשה את אחד העופות לעולה נקבע בכך שמו של השני **מיד** לחטאת, מבלי עשיית הכהן.

כהן שבאו לפניו מספר קינים סתומות של אותו אדם, שלא נקבע בהן איזה עוף חטאת ואיזה עולה, וכן לא נקבע בהן קן מסוימת לחובה מסוימת, אלא הביאן האדם למילוי כמה חובותיו, כגון יולדת שהביאה מספר קינים עבור כמה לידות, ולא ייחדה את הקינים עבור כל לידה ולידה — הברירה ביד הכהן:

א. לעשות אחד מכל קן לחטאת ואת בן זוגו מכל קן לעולה.

ומשעה שעשה הכהן את האחד מבני הזוג לחטאת נקבע מיד חבירו לעולה, וכן להיפך.

ב. לחלוק את העופות כולם, ולעשות מחצית העופות לחטאת ומחציתם לעולה!

ומשעשה הכהן מחצית מהסך הכולל של